

Jimmie Åkesson: Torgmöte i Vellinge 2008

Talare

Jimmie Åkesson
Partiledare

Datum

26 april 2008

Plats

Vellinge

Jag är glad över att vara här i Vellinge, kommunen där friheten ska vara lite större. Jag är däremot inte lika glad över själva anledningen till det här besöket. Vellinge har, när det gäller sans och vett i invandringspolitiken, varit lite av sista utposten, inte minst sedan Sjöbo för några år sedan bestämde sig för att trotsa det gamla folkomröstningsresultatet och ta emot flyktingar. Vad jag förstår så håller den moderata kommunledningen här emot – än så länge - men frågan är hur länge man kan fortsätta att trotsa den moderatledda regeringen? Jag tror kanske att det kan finnas en poäng med att börja det här anförandet där någonstans, att titta närmare på alliansregeringens inställning till massinvandring. Man måste - även som moderat eller allmänborgerlig väljare - ha klart för sig att Vellingemoderaterna skiljer sig väldigt mycket från sina kollegor i Stockholm. Den som på något sätt inbillat sig att en borgerlig regering skulle vara bättre än en socialistisk beträffande invandringen kan känna sig bedragen. Under 2006 och 2007 beviljade Sverige fler än 150 000 permanenta uppehållstillstånd. Fler än 150 000 människor har alltså bara under de senaste två åren fått tillstånd att uppehålla sig på obestämd tid i Sverige och är därmed garanterade en livstids försörjning med svenska skattemedel. Fler än 150 000 - det är naturligtvis rekord. Redan förra gången vi hade en borgerlig regering slog invandringen till Sverige rekord. Och nu sker det alltså igen. Borgerliga regeringar tycks vara närmast synonyma med extrem massinvandringspolitik, även om det alltså ännu inte syns här i Vellinge i någon större utsträckning. Då kan man förstås fråga sig varför det är så fel med en omfattande invandring. Det finns flera svar på den frågan. Det mest uppenbara för var och en torde ändå vara det faktum att massinvandring kostar pengar. Mycket pengar. Det är ju på det viset, att de gemensamma resurserna är begränsade. Man kan inte ge allt till alla. Om man prioriterar en grupp i samhället, kommer någon annan grupp - oundvikligen - att få lite mindre. Det är inte så att pengar till invandring och allt annat som betraktas som gott och generöst växer på något särskilt träd någonstans - eller för den delen faller ner från himlen när man ber om det. Även om de som förespråkar fortsatt massinvandring verkar tro det, så är det inte så.

Pengarna till invandringen kommer från precis samma skattkista som pengarna till all annan offentlig verksamhet. Väljer man då att lägga en summa pengar på invandring, så måste de tas från någon annan verksamhet. Och då är det välfärden som drabbas. Då slår det mot skolbarnen, mot barnomsorgen, mot pensionärerna, mot de som är sjuka, mot funktionshindrade... Så fungerar det svenska samhället idag. Vi lägger varje år tiotals miljarder på massinvandringen och på alla dessa integrationsprojekt. Tiotals miljarder - pengar som vi istället skulle kunna lägga på att förbättra situationen för alla fattigpensionärer, för att förbättra tillgängligheten inom vården, för att skapa en trygg och kunskapsinriktad skola – för att ge några exempel. Politik handlar om att prioritera, och såväl socialistiska som borgerliga regeringar har hittills visat att man prioriterar massinvandring framför välfärd. Det råder ingen som helst tvekan om det. Det borde stå klart för alla vid det här laget. Och när man gör den här prioriteringen, så gör man den under förevändningen att det handlar om att hjälpa flyktingar. Det är en lögn! Knappt fem procent av dem som beviljats uppehållstillstånd har haft riktiga flyktingskäl. För ett par år sedan antog riksdagen en tillfällig asyllag - den så kallade Amnestilagen – som gav tusentals illegala invandrare rätt att stanna i Sverige. Det handlade om människor som fått avslag på sina asylansökningar - många av dem vid upprepade tillfällen - och som trots det hållit sig gömda undan myndigheterna och därmed undgått avvisning. De hade inga flyktingskäl - då hade de fått stanna i Sverige med de generösa regler som vi har här. De hade inga anhörighetsskäl - då hade de fått lova att stanna. De fanns inga humanitära skäl - då hade de också fått stanna. Faktum är att det fanns inga skäl överhuvudtaget att låta alla dessa illegala invandrare stanna i Sverige och få permanenta uppehållstillstånd - men det skedde i alla fall. Initialt beräknades detta kosta svenska skattebetalare drygt åtta miljarder kronor, men den faktiska kostnaden får antas ha blivit - och bli – betydligt högre än så. Är detta rätt prioritering? Är det så här vi ska använda våra gemensamma resurser? Nej, naturligtvis inte. Om man dessutom betänker att det i världen finns någonstans mellan trettio och fyrtio miljoner flyktingar, så kan det inte under några omständigheter anses vara rätt att lägga många miljarder kronor på dessa människor som uppenbarligen inte har några flyktingskäl. Bara en liten del av de pengarna skulle hjälpa många fler, riktiga flyktingar på plats i exempelvis Mellanöstern eller Afrika. Nu får de istället fortsätta lida eftersom resurserna tas i anspråk av dem som inte behöver. Vad är det för konstig humanism? Nu var det just den här amnestilagen som låg till grund för den totala kollapsen av det svenska mottagandet av så kallade flyktingar. Alla de här människorna skulle ju bo någonstans, men det fanns få

som ville ta emot dem, för det fanns inga bostäder. Då började man hyra in dem på hotell och i andra typer av tillfälliga lokaler. Sedan har detta späts på ytterligare genom en tilltagande ström av asylsökande från Irak. Och det är på grund av detta som trycket på dynamiska och välmående kommuner som Vellinge nu har blivit så stort. Andra kommuner kan inte ta emot fler. De är överfulla. Som jag sa tidigare så finns det flera skäl till varför det är fel med en så omfattande invandring som vi har haft till Sverige. Det handlar inte bara om ekonomi och kostnader. Massinvandring skapar också stora, sociala problem. Det tycker jag att man med all önskvärd tydlighet kan se i en närbelägen stad som heter Malmö. Där är problemen enorma, och det kan ni följa dagligen på olika sätt. Men det är inte bara i Malmö som de invandringsrelaterade problemen är stora. De finns i skiftande omfattning i alla kommuner som på något sätt tagit del av massinvandringen. Min egen hemkommun, Sölvesborg i Blekinge, har haft avtal om mottagande med Migrationsverket sedan 2003. När vi politiker fick en integrationsrapport från socialförvaltningen förra sommaren, visade det sig att en enda av dem som kommit idag är självförsörjande och därmed - med deras mått mätt - kan betraktas som integrerad. En enda! Socialchefen kallade situationen "bekymmersam". Och bekymmersamt är det. Det har blivit lite poppis, nästan politiskt korrekt, att tala om "en misslyckad integrationspolitik". Det är en klyscha som var och varannan politiker slänger sig med nuförtiden. Vad menar man? Vad betyder det? Jag vill hävda att det egentligen betyder ingenting. Det är någonting man säger eftersom det är så uppenbart för alla. Men man är inte intresserade av varför det har blivit som det har blivit. Man är inte intresserade av att ta reda på varför det har blivit som det har blivit och man vill inte lyssna på dem som vill berätta om varför. Utan man fortsätter att bedriva samma ansvarslösa politik - över huvudet på folk. För mig är det alldeles självklart varför den svenska integrationspolitiken har misslyckats. Sveriges invandringspolitik har varit helt unik - sett till omfattningen och till hur vi hanterat dem som kommit hit - i förhållande till andra länder i vårt närområde. De grundläggande problemen är: Det har kommit alldeles för många på för kort tid. De flesta som kommit har förr eller senare bosatt sig i redan invandrartäta förorter kring våra storstäder där deras barn växt upp. Där har man levts segregerat, avskilda från det svenska samhället i övrigt. En mycket stor del har hamnat i bidragsberoende. Vi har inte ställt några krav på att invandrarna ska anpassa sig till det svenska samhället. Snarare tvärtom, har vi anpassat oss efter invandrarna. Faktum är att det sedan krisen i början av 1990-talet - då det försvann 600 000 jobb - inte tillkommit ett enda arbetstillfälle - netto. Samtidigt som Sveriges befolkning - genom massinvandringen ökat med

mer än en halv miljon människor. Och så länge det förhållandet råder, att det kommer hit många fler än vad det skapas jobb, så finns det ingen integrationspolitik i världen som kan fungera. De människor som kommer är dömda till ett evigt bidragsberoende - till ett liv i arbetslöshet. Detta är fundamentala fakta som de styrande politikerna i regering och riksdag inte vill ta till sig. När det gäller det kommunala mottagandet av så kallade flyktingar, som ju det här mötet främst är tänkt att handla om, så kan vi nog – tyvärr – räkna med att staten så småningom kommer att tvinga alla kommuner att delta i den verksamheten. Sådana signaler har vi hört både från borgerliga företrädare och från Mona Sahlin. Då kommer det – tyvärr – inte att spela någon roll vad politiker och invånare i en kommun tycker. Då kommer man – tyvärr – inte att ta hänsyn till det faktum att en kommun som till exempel Vellinge fungerar alldeles utmärkt och blomstrar, inte trots att, utan snarare på grund av att man sluppit många av de problem som drabbat invandrartäta kommuner. Då spelar det ingen roll att det statliga schablonbidraget för mottagandet inte räcker för att täcka kostnaderna - finansieringsprincipen sätts ur spel. Även Vellinge kommer att pressas - också av en borgerlig regering. Migrationsverkets generaldirektör, Dan Eliasson, sa i slutet av förra året att det i Vellinge "saknas engagemang och ansvar". Detta på grund av att man inte tar emot så kallade flyktingar. Jag tycker inte att det är Vellinge som saknar engagemang och ansvar. Tvärtom visar man i högsta grad prov på ansvar när man vägrar acceptera statens vetlösa invandringspolitik. Det är de styrande politikerna i riksdag och regering som inte tar ansvar för landets ekonomi och välfärd. Tack för mig!

Taggar

2000-tal, 2008, Man, Politiska tal, Sverigedemokraterna

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/jimmie-akesson-torgmote-i-vellinge-2008>